

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł.

Cena egzemplarza 50 gr.

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych” zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.”

Sprzedaż numerów pojedynczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendatura)

Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyła pojedynczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 30 zł., 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 5—6.

Poz. 10 — Okólnik Nr 5 z dnia 3 lutego 1939 roku o zwolnieniu od obowiązku stosowania niektórych przepisów o przygotowaniu obrony przeciwlotniczej. (SB. 28 201/2).	Str.	40
11 — Okólnik Nr 6 z dnia 8 lutego 1939 roku w sprawie ogrodzeń w miastach (SB. 28-187-1).	„	40

III. PISMA OKÓLNE.

12 — Pismo z dnia 31 stycznia 1939 roku o opłatach manipulacyjnych P. K. O. (GB. 31-1-7)	„	40
13 — Pismo z dnia 1 lutego 1939 roku o kosztach przewozu urządzenia domowego (GB. 13-24)	„	41
14 — Pismo z dnia 3 lutego 1939 roku o odprawach dla dróżników na drogach gminnych i powiatowych (SS. 40-141-4)	„	41
15 — Pismo z dnia 3 lutego 1939 roku o zaleceniu miesięcznika „Wiedza i Życie”. (SS. 54-28-5)	„	42
16 — Pismo z dnia 3 lutego 1939 roku o bezpłatności wypisów z aktów urodzenia zabiegających o pracę młodocianych. (AC. 27n-17-1).	„	42
17 — Pismo z dnia 7 lutego 1939 roku o ustaleniu granic gromad. (SS. 20-2-10).	„	42
18 — Pismo z dnia 8 lutego 1939 roku o nadsyłaniu Związkowi Izb Rzemieślniczych projektów ustawodawczych do opinii. (GI 47-12 2).	„	43
19 — Pismo z dnia 8 lutego 1939 roku o mianowaniu Delegata Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Nowym Tomyszu dla spraw osób wydalonych z Niemiec. (PN. 293-91-3).	„	43

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 7—9.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 stycznia 1939 roku o wprowadzeniu w życie na pewnych obszarach Państwa niektórych przepisów ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.	„	44

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 24 — 30.

Zarządzenie Ministra Opleki Społecznej z dnia 20 stycznia 1939 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w sprawie zaliczenia niektórych miejscowości do klasy A i B w zakresie zaopatrzenia inwalidzkiego.	„	45
Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 stycznia 1939 roku Nr AA. 17d. 15. o przywróceniu debitu pismem litewskim	„	45
Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 stycznia 1939 roku Nr AA. 17a-44. o przywróceniu debitu „United Press”	„	46

C. BIBLIOGRAFIA.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„Prawo Prasowe” komentarz — Wł. Czapiński.	„	46
„Sygnalizacja, ostrzeżenie, pragnie na rzekach, kanałach i zbiornikach”. Inż. Wł. Kollis.	„	46

A.**II. Okólniki****Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.**

10.

OKÓLNİK Nr 5

z dnia 3 lutego 1939 r.

o zwolnieniu od obowiązku stosowania niektórych przepisów o przygotowaniu obrony przeciwlotniczej.

(SB. 28-201/2).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Prezydentów Miast.

Na podstawie § 42 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1938 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w dziedzinach regulacji i zabudowania osiedli oraz budownictwa publicznego i prywatnego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 278) w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych zezwalam na niestosowanie, aż do odwołania, niżej powołanych przepisów tego rozporządzenia w następujących przypadkach:

1) przepisy § 22 cytowanego rozporządzenia nie będą stosowane w dzielnicach w przeważającej części zabudowanych w przypadkach, gdy co najmniej 50% długości frontu obu bloków, przylegających do odcinka ulicy pomiędzy najbliższymi ulicami poprzecznymi, jest zabudowane budynkami, nie czyniącymi zadość przepisom ust. (1) i (2) tegoż paragrafu;

2) przepisy § 23 tegoż rozporządzenia nie będą stosowane w przypadkach wznoszenia budynków dwutraktowych, dwustronnie oświetlonych, równoległych do budynków frontowych i bezpośrednio przylegających szczytami do bocznych granic działek;

3) przepisy § 30 tegoż rozporządzenia nie będą stosowane do budynków o wysokości do 19 metrów i nie przekraczających 5 kondygnacji.

(—) *Stawoj Składkowski*
MINISTER

11.

OKÓLNİK Nr 6

z dnia 8 lutego 1939 r.

w sprawie ogrodzeń w miastach.

(Nr SB. 28-187-1).

Do

P. P. Wojewodów i Prezydenta m. st. Warszawy.

Stosownie do przepisu § 5 ust. (1) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 marca 1938 r. o sposobie odgradzania posiadłości i działek (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 182), ogrodzenia i odgraniczenia posiadłości działek

w miastach powinny być wykonywane w jednolitej wysokości i o jednolitym typie dla ulicy, drogi lub placu, albo ich części, przedstawiających element, wyraźnie wyodrębniający się z całości, a poza tym powinny odpowiadać charakterowi otoczenia.

Ustęp (2) tegoż § 5 powołanego rozporządzenia nakłada na władze policyjno-budowlane obowiązek ustalania sposobu budowy, zarysu, koloru oraz wysokości ogrodzenia od strony ulic, w razie gdy nie zostały ustalone w prawomocnym planie zabudowania.

Ponieważ zakładane przy niektórych ulicach w miastach ogródki przed domami powinny przyczyniać się do podniesienia estetycznego wyglądu zarówno domów, jak i ulic, — przeto władze, określające na podstawie powołanego przepisu rodzaj i wysokość ogrodzeń, powinny dbać o to, by ogrodzenia oddzielające wspomniane ogródki od ulic czyniły zadość powyższym wymaganiom, a w pierwszym rzędzie miały jednolity i właściwy charakter dla odpowiednich odcinków ulic, całych ulic lub dzielnic.

Jeśli chodzi o ogrodzenia przy ulicach o zabudowaniu zwartym, posiadających na całej ich długości, bądź na długości pewnych odcinków, ogródki przed domami, wysokość ogrodzeń powinna wynosić 1 metr 25 cm — rzecz oczywista, o ile nie jest zastosowane przy danej ulicy odgraniczenie ogródków za pomocą żywopłotu albo niskiego krawężnika. Wyjątek stanowią mogą ogrodzenia, będące integralną częścią kompozycyjną architektury domu lub szeregu domów przy danej ulicy lub jej odcinku.

O powyższym podaję do wiadomości Panów Wojewodów i Pana Prezydenta m. st. Warszawy w celu wydania stosownych zarządzeń.

(—) *Stawoj Składkowski*
MINISTER

III. Pisma Okólne**Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.**

12.

PISMO OKÓLNE

z dnia 31 stycznia 1939 r.

o opłatach manipulacyjnych P. K. O.

(Nr GB. 31-1-7).

Urzędowi Wojewódzkim, Komisariatowi Rządu na m. st. Warszawę oraz Starostwom Powiatowym i Grodzkim.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w ślad za pismem okólnym z dnia 4 maja 1937 r. Nr GB. 31/1-3 w sprawie zryczałtowania opłat manipulacyjnych P. K. O. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 12, poz. 92) podaje do wiadomości okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 20 stycznia 1939 r. Nr D. III. 174/4/39 celem ścisłego przestrzegania stosowania ustalonych zasad posłu-

giwania się blankietami nadawczymi P. K. O. t. zw. „urzędowymi”.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU

Otrzymują ponadto:

Komenda Główna Policji Państwowej,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny.

MINISTERSTWO SKARBU

Warszawa,

dnia 20 stycznia 1939 r.

L. D. III/174/4/39

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczy-
pospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Naj-
wyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady
Ministrów i wszystkich ministerstw.

Pocztowa Kasa Oszczędności pismem
z dnia 4 stycznia br. Nr T. 243/4 doniosła Mini-
sterstwu Skarbu o nieprzestrzeganiu przez wła-
dze i urzędy państwowe postanowień zawartych
w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 20 kwiet-
nia 1937 r. Nr D. III. 5737/4/37 w przedmiocie
zryczałtowania wpłat manipulacyjnych od obro-
tów na kontach organów skarbowych.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu
zwraca się z prośbą o wydanie podległym or-
ganom rygorystycznego zakazu używania przy
dokonywaniu wpłat na konta czekowe nieskar-
bowe (np. zarządów gmin, sądów, Funduszu
Pracy, Państwowego Funduszu Drogowego, Pań-
stwowego Zakładu Emerytalnego itp.), blankie-
tów z nadrukiem „opłatę pobiera P. K. O.”.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu zauważa,
że zgodnie z zarządzeniem z dnia 20.IV 1937 r.
Nr D. III. 5737/4/37 za pomocą blankietów ko-
loru pomarańczowego z nadrukiem „opłatę po-
biera P. K. O.”, mogą być dokonywane wpłaty
„urzędowe” na konta czekowe organów skar-
bowych, a mianowicie: kas urzędów skarbo-
wych, urzędów opłat stemplowych, urzędów cel-
nych, Izb Skarbowych, Dyrekcji Cel oraz Cen-
tralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Wyjątek stanowią wpłaty dokonywane za
pomocą blankietów z nadrukiem urzędów i in-
stytucji, zwolnionych przez Pocztową Kasę
Oszczędności od opłat manipulacyjnych.

Ponadto Ministerstwo Skarbu komunikuje,
że z tytułu zryczałtowania opłat manipulacyj-
nych od operacji na kontach czekowych orga-
nów skarbowych, przekazuje Pocztowej Kasie
Oszczędności ściśle określoną w budżecie kwotę,
przeło w przypadkach dalszego używania
blankietów tzw. „urzędowych” przy wpłatach
na konta czekowe organów nieskarbowych,
może być narażone na żądanie dopłaty do
ustalonej z powyższego tytułu należności.

(—) Nowak
DYREKTOR DEPARTAMENTU

13.

PISMO OKÓLNE

z dnia 1 lutego 1939 r.

o kosztach przewozu urządzenia domowego.

(Nr GB. 13-24).

Do

Urzędów Wojewódzkich i Komisariatu
Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje
do wiadomości i stosowania poniżej umiesz-
czone pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 18 stycz-
nia 1939 r. Nr D. III. 16831/3/38 w sprawie
zwrotu funkcjonariuszom państwowym kosztów
przewozu urządzenia domowego w wypadkach
przeniesienia na inne miejsce służbowe.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU

Ponadto otrzymują:

Komenda Główna Policji Państwowej,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny.

MINISTERSTWO SKARBU

Warszawa,

dnia 18 stycznia 1939 r.

L. D. III. 16831/3/38.

Do

Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Na Nr OB. 474/III-1/1 z dnia 7 listopada 1938 r.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż w przy-
padku przewozu koleją urządzenia domowego,
załadowanego do wozu meblowego należy sto-
sownie do punktu 4 § 23 rozporządzenia Rady
Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. (Dz. U. R.
P. Nr 35, poz. 320) zwracać koszty przewozu
urządzenia domowego, udowodnione oryginal-
nymi listami przewozowymi, a więc i koszty
przewiezienia koleją wozu meblowego w jedną
stronę, o ile są one objęte oryginalnym listem
przewozowym.

(—) Nowak
DYREKTOR DEPARTAMENTU

14.

PISMO OKÓLNE

z dnia 3 lutego 1939 r.

o odprawach dla dróżników na drogach gminnych
i powiatowych.

(Nr SS. 40-141-4).

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich z wyjąt-
kiem: śląskiego, pomorskiego i poznań-
skiego).

Ministerstwo Robót Publicznych wydało
dnia 10 czerwca 1931 r. okólnik Nr I-1315,
w którym m. in. przewiduje przyznawanie jed-
norazowego zaopatrzenia (odprawy) dla dróżni-
ków pracujących na drogach państwowych,
a zwalnianych ze służby z powodu niezdolności
do pracy wywołanej wiekiem, chorobą lub ka-
lectwem (bez przyznanej renty). Okólnik ten
został utrzymany w mocy przez Ministerstwo
Komunikacji okólnikiem z 17 grudnia 1932 r.

L. P. Z./VIII/63/1 i jest w praktyce stosowany; w budżecie Państwowego Funduszu Drogowego na r. 1938/39 figuruje na ten cel kwota 20.000 zł.

Natomiast dróżnicy, pracujący na drogach samorządowych—odpraw takich nie otrzymują. Stan ten stanowi pewnego rodzaju dysproporcję warunków pracy i wywołuje u dróżników powiatowych i gminnych uczucie pokrzywdzenia, zwłaszcza że część zwalnianych dróżników znajduje się w stanie nędzy.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministerstwem Komunikacji prosi P. P. Wojewodów o zalecenie, by w tych powiatach i gminach, w których sytuacja finansowa na to pozwala, uwzględniano prośby dróżników pracujących na drogach powiatowych i gminnych o przyznanie im odpraw jednorazowych, analogicznych do odpraw otrzymywanych przez dróżników pracujących na drogach państwowych.

(—) Podwiński
DYREKTOR DEPARTAMENTU

15.

PISMO OKÓLNE

z dnia 3 lutego 1939 r.

o zaleceniu miesięcznika „Wiedza i Życie“

(Nr SS. 54-28-5)

Do

P. P. Wojewodów, Przewodniczących
Wydziałów Powiatowych i Prezydentów
Miast.

Od roku 1926 istnieje w Warszawie pożyteczny i na wysokim poziomie postawiony miesięcznik o charakterze popularno-naukowym „Wiedza i Życie“.

Pismo to redagowane przez p. St. Podwysockiego stara się odpowiadać szerokim zainteresowaniom i potrzebom kulturalno-oświatowym szczególnie tych warstw czytelniczych, które z racji zamieszkania na prowincji są oddalone od większych i żywszych centrów kulturalnych lub nie posiadają środków na zakupywanie droższych wydawnictw książkowych.

„Wiedzę i Życie“ Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego prenumeruje dla szkół i władz I i II instancji oraz pismem z dnia 12 października 1937 r. Nr II. S-8750/37 uznało miesięcznik za użyteczny dla pracowników kulturalno-oświatowych i szkół.

Z powyższych względów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważałoby za pożądane, aby biblioteki prowadzone przez związki samorządowe zaopatrzyły się w powyższe wydawnictwo, w miarę posiadanych środków.

(—) Podwiński
DYREKTOR DEPARTAMENTU

16.

PISMO OKÓLNE

z dnia 3 lutego 1939 r.

o bezpłatności wypisów z aktów urodzenia
zabiegających o pracę młodocianych
(Nr AC. 27-n-17-1)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na
m. st. Warszawę i Starostów.

W myśl art. 6 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. o pracy młodocianych (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 636), — warunkiem przyjęcia ich do pracy jest przedstawienie świadectwa ukończenia lat 15, przy czym świadectwa te wolne są od wszelkich opłat zarówno stemplowych, jak administracyjnych.

Nie ulega wątpliwości, że używając pojęcia „świadectwo“, miał ustawodawca na myśli dowód z aktu urodzenia, zważywszy, że w świetle ówczesnego ustawodawstwa ten akt tylko mógł być przyjęty za jedynie miarodajny wykładnik wieku jednostki.

Wobec stwierdzonych faktów nieprzestrzegania powołanej na wstępie zasady, należy przytoczone uwagi podać do wiadomości i ścisłego stosowania podległym urzędnikom stanu cywilnego oraz osobom pełniącym funkcje tych urzędników.

(—) Michałowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

17.

PISMO OKÓLNE

z dnia 7 lutego 1939 r.

o ustaleniu granic gromad
(Nr SS 20-2-10).

Do

P. P. Wojewodów województw środkowych i wschodnich.

W piśmie okólnym z dnia 29 kwietnia 1937 r. Nr SS. 20/2/1 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 12, poz. 88) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podkreśliło konieczność dokonania ścisłego oznaczenia granic gromad w związku z istnieniem t.zw. „enkław“.

Ponieważ ze strony Ministerstwa Skarbu (Główna Komisja Klasyfikacyjna) podnoszone są w dalszym ciągu zastrzeżenia co do różnorolitej interpretacji obowiązujących w sprawie podziału gmin na gromady przepisów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, iż:

1) gromada w zasadzie powinna stanowić jedną ciągłą całość terytorialną;

2) podział obszaru gminy na gromady nie jest zależny od tego, do kogo poszczególne części tego obszaru należą w rozumieniu prawa prywatnego. W granicach więc danej gromady muszą być zamknięte obszary zarówno należące do mieszkańców (i osób prawnych) tej gromady, jak też obszary, należące do mieszkańców (i osób prawnych) zamieszkałych w innych gromadach;

3) dwie lub więcej nieruchomości, stanowiące własność jednej osoby (fizycznej lub prawnej), lecz położone na obszarach różnych gromad, powinny być włączone — każda nieruchomość do tej gromady, na obszarze której jest położona, należy jednak dążyć do tego, aby prywatna własność nie została przecięta granicami gromad, zwłaszcza jeśli się ma do czynienia z drobną własnością nieruchomości.

Ponieważ, jak to wynika z danych dostarczonych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych przez Ministerstwo Skarbu (Główną Komisję Klasyfikacyjną), dotychczasowe gromady nie odpowiadają powyższym warunkom, gdyż w wielu przypadkach stwierdzone jest istnienie enklaw, przeto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu prosi Pana Wojewodę o wydanie zarządzeń, zmierzających do zebrania potrzebnych materiałów w porozumieniu z odpowiednimi Komisjami Klasyfikacyjnymi oraz na podstawie tych materiałów dokonanie określenia granic gromad. W wykonaniu praktycznym określenie granic gromad opierało by się na materiale kartograficznym dostarczonym przez odpowiednie Komisje Klasyfikacyjne.

Gdyby w związku ze zmianą dotychczasowych granic gromad zaszyły przypadki potrzeby zmiany granic gmin lub powiatów — przed ustaleniem granic tych gromad, należało by wystąpić z wnioskiem o dokonanie zmian granic gmin i powiatów. Usuwanie enklaw gromadzkich powinno być dokonywane powiatami w miarę zwracania się władz skarbowych w związku z pracami Komisji Klasyfikacyjnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o doniesienie, po porozumieniu się z Komisją Klasyfikacyjną, w których powiatach nie ma zupełnie enklaw na terenie gromad, a poza tym — o zawiadamianie Ministerstwa o ukończeniu odpowiednich prac na terenie poszczególnych powiatów.

Ministerstwo oznajmia w końcu, że instrukcja o ustaleniu granic gromad ma charakter stały, a ponieważ enklawy stanowią przeważnie tereny niezamieszkałe, akcja ustalania granic nie powinna by kolidować z nadchodzącymi wyborami samorządowymi. W przypadkach, w których kolizja taka miałaby mieć miejsce, prace przy ustalaniu granic gromad powinny być uzgodnione z terminami wyborczymi w tym kierunku, aby prawa wyborców nie zostały uszczuplone.

(—) *Podwiński*

DYREKTOR DEPARTAMENTU

18.

PISMO OKÓLNE

z dnia 8 lutego 1939 roku

o nadsyłaniu Związkowi Izby Rzemieślniczych projektów ustawodawczych do opinii

(Nr GL. 47-12-2)

P. P. Dyrektorem (Gabinetu, Departamentów, Biur), Naczelnikom Wydziałów (Sekretariatu Min.).

Poniższe podaję do wiadomości i stosowania z tym, że sprawa została szczegółowo

unormowana w okólniku Nr 1 z dnia 1 lutego 1936 r. Nr GL. 4645/1/P/36 w sprawie współdziałania samorządu gospodarczego przy opracowaniu projektów legislacyjnych — na zasadach analogicznych, przewidzianych w § 120 Regulaminu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

(—) *Nakonecznikow-Klukowski*
PODSEKRETARZ STANU

ZWIĄZEK IZB RZEMIEŚNICZYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Warszawa, Królewska 23 m. 1
dnia 9.I.1939 r.
L. dz. Og. R. 2/39

Do

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Związek Izby Rzemieślniczych zwraca się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o łaskawe polecenie podległym agendom Ministerstwa przesyłanie dla zaopiniowania Związkowi Izby Rzemieślniczych opracowywanych projektów ustaw dotyczących zagadnień mających związek z działalnością Samorządu Gospodarczego Rzemiosła.

(—) podpis
Dyrektor Związku

(—) podpis
Prezes Zarządu

19.

PISMO OKÓLNE

z dnia 8 lutego 1939 roku

o mianowaniu Delegata Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Nowym Tomyślu dla spraw osób wydanych z Niemiec

(Nr PN. 293-91-3)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Dyrektorów Policji.

W związku z zawarciem Porozumienia polsko-niemieckiego w sprawie osób wydanych z Niemiec do Polski w dniach 26 — 29 października 1938 r. utworzone zostały placówki w Nowym Tomyślu (polska) i w Schwiebus (niemiecka), których zadaniem będzie rozpatrywanie podań osób wydanych, które zamierzają powrócić do Niemiec, celem zlikwidowania spraw osób stych i majątkowych.

Wszelkie podania w sprawach wyżej wymienionych w szczególności prośby o udzielenie adnotacji na paszportach, wnoszone przez osoby wydane z Niemiec w dniach 26 - 29 października 1938 r., które zamierzają wyjechać do Niemiec jak również analogiczne prośby wnoszone przez rodziny wydanych pozostałe w Niemczech, winny być kierowane do decyzji kierownika wspomnianej placówki, który nosi nazwę „Delegata Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Nowym Tomyślu“.

(—) *W. żyborski*

DYREKTOR DEPARTAMENTU

B.**I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.**

z 30 stycznia Nr 7 Rok 1939

Poz. 37. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 stycznia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zmianie rozporządzenia w sprawie szacowania nieruchomości ziemskich przymusowo wykupywanych przy przeprowadzeniu reformy rolnej.

Poz. 38. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 stycznia 1939 r. o wprowadzeniu w życie na pewnych obszarach Państwa niektórych przepisów ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Na podstawie art. 15 ust. (3) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy art. 6 — 11, 12 ust. (1) pkt 1) i ust. (2) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349) wchodzi w życie:

1) w zastosowaniu do bydła na obszarze:
gmin: Dźbów, Kamienica Polska, Kuźniczka, Kłobuck, Krzepice, Miedźno, Mykanów, Olsztyn, Panki, Poczesna, Popów, Potok Złoty, Przyrów, Przystajń, Rększowice, Wancierzów, Węglowice i Wrzosowa w powiecie częstochowskim — w województwie kieleckim;

gmin: Alwernia, Babice, Krzeszowice (wiejskie i miejskie) i Tenczynek w powiecie chrzanowskim oraz

powiatu mieleckiego — w województwie krakowskim;

gmin: Biała, Brzeziny, Dobra, Głowno, Lipiny, Mroga Dolna, Niesułków i Stryków w powiecie brzezińskim oraz

gmin: Leśmierz, Rogoźno i Tkaczew w powiecie łęczyckim — w województwie łódzkim;

gmin: Dobrzyń n. Drwęcą i Rypin w powiecie rypińskim — w województwie pomorskim;

gmin: Mogilno, Mogilno - Wschód, Mogilno - Zachód, Pakość (wiejskiej i miejskiej) i Strzelno - Północ w powiecie mogileńskim — w województwie poznańskim;

gmin: Klembów, Małopole, Ręczaje i Tuszcze w powiecie radzyńskim — w województwie warszawskim;

2) w zastosowaniu do trzody chlewnej na obszarze:

powiatu gnieźnieńskiego — w województwie poznańskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Poz. 39. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 stycznia 1939 r. o zmianach w organizacji urzędów celnych i posterunków celnych w okręgu administracyjnym Dyrekcji Cel we Lwowie.

Poz. 40. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1939 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi.

Poz. 41. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 16 stycznia 1939 r. o stosowaniu leków przez lekarzy-dentystów.

Poz. 42. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 stycznia 1939 r. o zmianie granic miasta Wierzbika w powiecie ilżeckim, województwie kieleckim.

Poz. 43. Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 13 stycznia 1939 r. w sprawie sprostowania błędu w przekładzie polskim porozumienia madryckiego z dnia 14 kwietnia 1891 r. dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, przewidzianego ostatnio w Hadze dnia 6 listopada 1925 r.

z 3 lutego Nr 8 Rok 1939

Poz. 44. Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 stycznia 1939 r. o ogłoszeniu jednolitego tekstu kodeksu postępowania karnego.

z 6 lutego Nr 9 Rok 1939

Poz. 45. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 stycznia 1939 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień traktatu handlowego pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Argentyńską.

Poz. 46. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1939 r. o zakazie używania francuskich nazw regionalnych dla produktów winnych.

Poz. 47. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 20 stycznia 1939 r. o udzieleniu Akademii Handlu Zagranicznego we Lwowie prawa nadawania stopnia magistra nauk ekonomiczno-handlowych, jako niższego stopnia naukowego.

Poz. 48. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 stycznia 1939 r. o tymczasowym uregulowaniu ubezpieczeń społecznych górników i hutników na ziemiach odzyskanych i włączonych do województwa śląskiego.

Poz. 49. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 stycznia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia podstawowej ceny za spirytus na kampanię 1938/39 r.

Poz. 50. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 stycznia 1939 r. o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży cementu i cukru.

Poz. 51. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 stycznia 1939 r. o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży piwa, napojów winnych, wódek gatunkowych, octu, kwasu octowego i drożdży.

Poz. 52. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 stycznia 1939 r. o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży artykułów Polskiego Monopoli Tytoniowego i Państwowego Monopoli Spirytusowego, soli wprowadzonej do obrotu przez Polski Monopol Solny oraz losów loterii, urządzanych przez Polski Monopol Loteryjny.

Poz. 53. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 stycznia 1939 r. o poborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży zapalek.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 30 stycznia Nr 24 Rok 1939

Poz. 40. Instrukcja Ministra Opieki Społecznej z dnia 16 stycznia 1939 r. w sprawie zmiany instrukcji z dnia 20 września 1933 r. o sposobie wykonywania nadzoru nad wyrobem, obrotem i dobrocią preparatów organoterapeutycznych.

z 31 stycznia Nr 25 Rok 1939

Poz. 41. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1939 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 42. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 20 stycznia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w sprawie zaliczenia niektórych miejscowości do klasy A i B w zakresie zaopatrzenia inwalidzkiego.

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 238), zmienionego art. 121 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i ustawą z dnia 14 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 225), zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Do miejscowości klasy A zalicza się:
a) w powiecie warszawskim — Boernerowo;

b) w powiecie cieszyńskim — Trzynieć;
c) w powiecie frysztaćkim — Bogumin, Bogumin Nowy, Darków, Dąbrowa, Frysztat, Karwina, Łazy, Orłowa, Pietwałd, Poręba, Sucha Dolna, Sucha Górna, Sucha Średnia.

2. Do miejscowości klasy B zalicza się:

a) w powiecie cieszyńskim — Błędowice Dolne, Cierlicko Górne, Cierlicko Dolne, Jabłonków, Końska, Sibica, Szumbark;

b) w powiecie frysztaćkim — Lutynia Niemiecka, Lutynia Polska, Łąki, Markłowice Dolne, Olbrachcice, Piotrowice, Raj, Skrzeczon, Stare Miasto, Stonawa.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 listopada 1938 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 25 sierpnia 1936 r. w sprawie zaliczenia osiedla Babice pod Warszawą do miejscowości klasy A (Monitor Polski Nr 200, poz. 364).

z 1 lutego Nr 26 Rok 1939

Poz. 43. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

z 3 lutego Nr 27 Rok 1939

Poz. 44. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 45. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 46. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 stycznia 1939 r. Nr AA. 17d-15. w sprawie przywrócenia debitu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608), przywraca debit komunikacyjny następującym czasopismom w języku litewskim, wydawanym w Kownie:

1) „Musu Laikrastis“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 12 czerwca 1930 r. (Mon. Pol. Nr 141, str. 3);

2) „Jaunoji Karta“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 5 lipca 1930 r. (Mon. Pol. Nr 161, str. 2);

3) „Tautos Kelias“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 27 sierpnia 1930 r. (Mon. Pol. Nr 208, str. 1);

4) „Vairas“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 27 sierpnia 1930 r. (Mon. Pol. Nr 208, str. 2);

5) „Jaunoji Lietuva“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 26 lutego 1931 r. (Mon. Pol. Nr 51, str. 2);

6) „Pavasaris“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 26 lutego 1931 r. (Mon. Pol. Nr 52, str. 2);

7) „Studentu Balsas“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 6 maja 1932 r. (Mon. Pol. Nr 109, str. 3);

8) „Skautu Aidas“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 28 czerwca 1932 r. (Mon. Pol. Nr 149, str. 2);

9) „Židynys“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 28 czerwca 1932 r. (Mon. Pol. Nr 149, str. 2);

10) „Akademikas“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 21 kwietnia 1936 r. (Mon. Pol. Nr 101, str. 2);

11) „Lietuvos Aidas“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 21 kwietnia 1936 r. (Mon. Pol. Nr 101, str. 2);

12) „Tautos Mokykla“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 21 kwietnia 1936 r. (Mon. Pol. Nr 101, str. 2);

13) „Ukininko Patarejas“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 21 kwietnia 1936 r. (Mon. Pol. Nr 101, str. 2);

14) „XX Amzius“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 29 grudnia 1937 r. (Mon. Pol. Nr 4, str. 2 z r. 1938);

15) „Lietuvos žinios“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 29 grudnia 1937 r. (Mon. Pol. Nr 4, str. 2 z r. 1938);

oraz czasopismu wydawanemu w języku litewskim w Mariampolu:

16) „Saltinis“, pozbawionemu debitu pocztowego decyzją z dnia 15 grudnia 1928 r. (Mon. Pol. Nr 1, str. 1 z r. 1929).

Poz. 47. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 stycznia 1939 r. Nr AA. 17 a-4 w sprawie przywrócenia debitu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608), przywraca debity komunikacyjny biuletynowi prasowemu „United Press“, wydawanemu w języku niemieckim w Berlinie, a pozbawionemu debitu pocztowego decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lipca 1938 r. (Mon. Pol. Nr 161, str. 3).

z 4 lutego Nr 28 Rok 1939

Poz. 48. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 49. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

z 6 lutego Nr 29 Rok 1939

Poz. 50. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 51. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 grudnia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej o ustaleniu granic okręgu ochrony górniczej źródeł mineralnych w gromadzie Szczawa.

z 7 lutego Nr 30 Rok 1939

Poz. 52. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 stycznia 1939 r. w sprawie przepisów miejscowych o opłatach za czynności wykonywane przez Zarząd Miejski w m. st. Warszawie przy wydawaniu pozwoleń na roboty budowlane i na użytkowanie budynków oraz przy zatwierdzaniu planów parcelacji.

C.

Bibliografia.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„Prawo Prasowe“ komentarz — Wł. Czapiński.

Nakładem księgarni Powszechnej w Warszawie ukazała się praca Władysława Czapińskiego, naczelnika wydziału w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, pod tytułem: „Prawo Prasowe“.

Wydawnictwo zawiera tekst dekretu Prezydenta R. P. z dnia 21 listopada 1938 r. z komentarzem, rozporządzenie wykonawcze wraz z wyciągami przepisów, związanych z wykonaniem prawa prasowego i skrowidz alfabetyczny.

„Prawo Prasowe“ zaleca się do użytku służbowego władz administracji ogólnej.

U w a g a. Cena 2 zł. 75 gr.

„Sygnalizacja, ostrzeżenia, prognoza na rzekach, kanałach, zbiornikach“ — inż. Wł. Kollis.

Nakładem własnym autora ukazała się praca inż. Władysława Kollisa p. t. „Sygnalizacja, ostrzeżenia, prognoza na rzekach, kanałach i zbiornikach“ (str. 286, 178 rysunków fotografii i wykresów).

Wydawnictwo dotyczy, między innymi, sygnalizacji do urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych — interesuje przeto rządowe i samorządowe władze techniczno-budowlane i dróg wodnych, którym zaleca się do użytku służbowego.

U w a g a. Cena zł. 10. Do nabycia u autora Warszawa, Złota 38 m. 23. Konto PKO. 41976).